ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโครงการการฝึกอบรมที่มีต่อการพัฒนาด้านอาหารโภชนาการของกลุ่มสตรี

ผู้ เ ขียน

นางสาวกัญหา กะระณา

สาชาวิชา

ศึกษาศาสตร์ เพื่อพัฒนาชุมชน

ปีการศึกษา

2533

บทภัตย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรี่ยบเทียบผลของการฝึกอบรมค้านอาหารโภชนาการ ที่มีต่อกลุ่มสตรีในด้านความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมค้านอาหารโภชนาการโดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ และรายได้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่เป็นสมาชิกกลุ่มสตรีระคับหมู่บ้าน
ในหมู่ที่ 9 บ้านหัวยโอน ตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงชลา ที่สมัครเข้าร่วม
โครงการฝึกอบรมค้านอาหารโภชนาการด้วยความสมัครใจ จำนวน 50 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้
ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมค้านอาหารโภชนาการ
การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยออกไปเก็บข้อมูลค้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้
การทศสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way ANOVA) ชนิดวัดช้า (Repeated Measure)
โดยใช้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ละตัวเพื่อทศสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลัง
โครงการฝึกอบรมค้านอาหารโภชนาการ และลักษณะกริยาร่วมของกลุ่มตัวแปรที่ระคับความมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า

การจัดโครงการฝึกอบรมทำให้ความรู้ด้านอาหารโภชนาการ ทัศนคติต่ออาหาร โภชนาการ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = .0001)

กลุ่มสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรม ด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = .0001 และ P = .0152) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน กลุ่มสตรีที่มีระดับอายุต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีทัศนคติต่ออาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = 0.0001) แต่มีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มสตรีที่มีระดับรายได้ต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรมด้าน อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = .0017) และ (P = .0001) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กริยาร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้ค้านอาหารโภชนาการ ก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001) ระหว่างระดับอายุกับความรู้ค้านอาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001) ระหว่างระดับอายุกับหัศนคติต่อ อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001) ระหว่างระดับการศึกษากับ พฤติกรรมค้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0194) ระหว่างระดับ รายได้กับพฤติกรรมค้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001)

Thesis Title Effects of Training Program on Food and Nutrition

Development of Woman Group

Author

Kunha Garanar

Major program

Community Development Education

Academic year 1990

ABSTRACT

The purpose of this research was to investigate the effect of a food and nutrition training program operated by the researcher, on the development of knowledge, behavior and attitude toward food and nutrition of the woman group in relation to their educational level, age and income.

The sample under this research consisted of 50 muslim women in Moo Nine, Ban Hnoi Own, Tumbon Kampaengpet, Amphoe Rattaphum, Changwat Songkhla, who voluntarily participated in food and nutrition training program. The instruments used in collecting data were the food and nutrition questionnaires and the behavior checklist on food and nutrition developed by the researcher. The Repeated Measure Two-Way ANOVA was employed in the analysis of the data using 0.05 level of significance. One group Pre-Test and Post-Test design was applied in the study. The knowledge, behavior, and attitude toward food and nutrition were dependent variables and educational level, age and income were independent variables in the analysis. The research findings were as follows:

Owing to the training program, the differences in knowledge, behavior, and attitude toward food and nutrition before and after the training program were all statistically significant (P = .0001).

The Women with different educational level showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition (P = .0001 and P = .0152) but not in attitude.

The Women with different age showed differences in knowledge and attitude toward food and nutrition (P = .0001) but not in behavior.

The Women with different income showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition (P = .0017 and P = .0001) but not in attitude.

In the analysis of the effects before and after the training program, there were significant interaction effects between the educational level and knowledge in food and nutrition (P = .0001), between the level of age and knowledge in food and nutrition (P = .0001), between the level of age and attitude in food and nutrition (P = .0001) and between the level of income and behavior in food and nutrition (P = .0001).

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของโครงการการฝึกอบรมที่มีต่อการพัฒนาด้านอาหารโภชนาการของกลุ่มสตรี

ผู้เขียน นางสาวกัณหา กะระณา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน

ปีการศึกษา 2533

บทคัดยื่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการ ที่มีต่อกลุ่มสตรีในด้านความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการโคยจำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ และรายได้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นกลุ่มสตรีไทยมุสลิมที่เป็นสมาชิกกลุ่มสตรีระดับหมู่บ้าน
ในหมู่ที่ 9 บ้านหัวยโอน ตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ที่สมัครเข้าร่วม
โครงการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการด้วยความสมัครใจ จำนวน 50 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้
ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ
การเก็บซ้อมูล ผู้วิจัยออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยใช้
การทคสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) ชนิดวัดช้า (Repeated Measure)
โดยใช้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทีละตัวเพื่อทคสอบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลัง
โครงการฝึกอบรมด้านอาหารโภชนาการ และลักษณะถริยาร่วมของกลุ่มตัวแปรที่ระดับความมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยพบว่า

การจัดโครงการฝึกอบรมทำให้ความรู้ด้านอาหารโภชนาการ ทัศนกติต่ออาหาร โภชนาการ และพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการ แตกต่างกันระหว่างก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = .0001)

กลุ่มสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรม ด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = .0001 และ P = .0152) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน กลุ่มสตรีที่มีระดับอายุต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีทัศนคติต่ออาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = 0.0001) แต่มีพฤติกรรมด้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กลุ่มสตรีที่มีระดับรายได้ต่างกันมีความรู้ด้านอาหารโภชนาการ และมีพฤติกรรมด้าน อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P = .0017) และ (P = .0001) แต่มีทัศนคติต่ออาหารโภชนาการก่อนและหลัง โครงการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

กริยาร่วมมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้ค้านอาหารโภชนาการ ก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001) ระหว่างระดับอายุกับความรู้ค้านอาหาร โภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001) ระหว่างระดับอายุกับทัศนคติต่อ อาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001) ระหว่างระดับการศึกษากับ พฤติกรรมค้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0194) ระหว่างระดับ รายได้กับพฤติกรรมค้านอาหารโภชนาการก่อนและหลังโครงการฝึกอบรม (P = .0001)

Thesis Title Effects of Training Program on Food and Nutrition

Development of Woman Group

Author Kunha Garanar

Major program Community Development Education

Academic year 1990

ABSTRACT

The purpose of this research was to investigate the effect of a food and nutrition training program operated by the researcher, on the development of knowledge, behavior and attitude toward food and nutrition of the woman group in relation to their educational level, age and income.

The sample under this research consisted of 50 muslim women in Moo Nine, Ban Hnoi Own, Tumbon Kampaengpet, Amphoe Rattaphum, Changwat Songkhla, who voluntarily participated in food and nutrition training program. The instruments used in collecting data were the food and nutrition questionnaires and the behavior checklist on food and nutrition developed by the researcher. The Repeated Measure Two-Way ANOVA was employed in the analysis of the data using 0.05 level of significance. One group Pre-Test and Post-Test design was applied in the study. The knowledge, behavior, and attitude toward food and nutrition were dependent variables and educational level, age and income were independent variables in the analysis. The research findings were as follows:

Owing to the training program, the differences in knowledge, behavior, and attitude toward food and nutrition before and after the training program were all statistically significant (P = .0001).

The Women with different educational level showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition (P = .0001 and P = .0152) but not in attitude.

The Women with different age showed differences in knowledge and attitude toward food and nutrition (P = .0001) but not in behavior.

The Women with different income showed differences in knowledge and behavior in food and nutrition (P = .0017 and P = .0001) but not in attitude.

In the analysis of the effects before and after the training program, there were significant interaction effects between the educational level and knowledge in food and nutrition (P = .0001), between the level of age and knowledge in food and nutrition (P = .0001), between the level of age and attitude in food and nutrition (P = .0001) and between the level of income and behavior in food and nutrition (P = .0001).